

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224494
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115224494.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobcu: SPP- distribúcia a. s., Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO 35910739, zastúpený: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: Ing. T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, zastúpený: JUDr. Jana Hreňová, advokátka, Krížna 14, Bratislava, o zaplatenie 2.622,00 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 16C/453/2015-266 zo dňa 16. februára 2017, vo vyhovujúcej časti (výrok I.) a v časti náhrady trov konania (III.), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd I. inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 800,98 eur s 5,25 % p. a. úrokom z omeškania ročne zo sumy 926,69 eur od 03.04.2014 do 25.03.2014, zo sumy 800,98 eur od 26.03.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. vo zvyšku konanie zastavil a výrokom III. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd rozsudok po citovaní § 82 ods. 1 písm. d), § 82 ods. 2, § 85 ods. 2, § 76 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike a § 1 ods. 13 vyhl. č. 449/2012 Z. z. vecne odôvodnil tým, že aktívna legitímácia žalobcu je daná ustanovením § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z. z., keď škodu si môže uplatňovať dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej a prevádzkovateľ distribučnej siete. V danom prípade si škodu uplatňuje iba jeden z týchto subjektov, a to žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete. Zo znenia citovaného ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že neoprávneným odberom nemôže vzniknúť škoda každému z nich. V konaní však nebolo žalovaným preukázané, že okrem žalobcu ako prevádzkovateľa distribučnej siete bola z titulu neoprávneného odberu za rozhodné obdobie uplatňovaná náhrada škody aj inou oprávnenou osobou. Aktívna legitímácia bola ustálená aj súdnou praxou a rozhodnutiami - KS Trenčín 17Co 135/2016, KS Bratislava 5Co 160/2015 a KS Trnava 11Co/171/2011.

3. Následkom porušenia zabezpečenia meradla proti jeho neoprávnenej manipulácii je nemožnosť vykonania riadneho vyúčtovania plynu jeho dodávateľom. Žalovaný nepreukázal, že za rozhodné obdobie uplatňoval náhradu za dodávku plynu jeho dodávateľ, takúto fakturáciu nepredložil. Súd nemal preto pochybnosti o tom, že hoci v rozhodnom období bol plyn na odberné miesto žalovaného dodaný, pre výmenu meradla z dôvodu porušenia overovacej značky nebol dodávateľom vyúčtovaný. Dodávateľ plynu preto žalobcovi neuhradil cenu plynu dodanú k odbernému miestu žalovaného podľa uzatvorenej distribučnej zmluvy. V príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom tak vznikla žalobcovi škoda. Hoci v ustanovení § 82 ods. 2 sa uvádzajú ako osoby oprávnené na náhradu škody popri prevádzkovateľovi distribučnej siete i dodávateľ, škodu si uplatnil výlučne žalobca.

4. V danom prípade bola medzi SPP a žalovaným uzavretá spotrebiteľská zmluva, bližšie upravená zák. č. 251/2012 Zb. o energetike v znení neskorších predpisov v spojení s nar. vl. č. 409/2007, ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s plynom. Žalovaný teda bola v priamom vzťahu ako spotrebiteľ s SPP, nie však s distribútorom. Vzťah žalovaného vo vzťahu k žalobcovi teda nie je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko tento si neuplatňuje cenu plynu, ale náhradu škody. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa však netýka dodávky plynu (žalobca nie je dodávateľom plynu, nie je sporná napr. správnosť fakturácie dodaného plynu), uplatnený nárok nevyplýva zo zmluvného práva, ale o ide o nárok na náhradu škody podľa § 82 ods. p2 zákona č. 251/2012 o energetike, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom v zmysle § 82 ods. 1 písm. a/ bod. 2 zákona o energetike.

5. Znaky zodpovednosti za škodu sú: existencia protiprávneho úkonu, škoda a príčinnú súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou. Nie je potrebné skúmať zavinenie, keďže v danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, pričom je tu potrebné zdôrazniť fakt, že odberateľ zodpovedá (už len) za to, že odoberal plyn. V danom prípade bola preukázaná existencia všetkých znakov zodpovednosti za škodu, a to existencia protiprávneho úkonu, ktorý protiprávny úkon spočíva v neoprávnenom odbere - odber zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Neoprávnené odoberanie plynu bolo preukázané tým, že na meradle bol zaznamenaný odber plynu. Škoda vznikla už len tým, že žalovaný odoberal plyn. V zmysle zákona o energetike neoprávnený odber sa rovná škode. Príčinná súvislosť je daná tým, že k odberu plynu došlo porušením meradla a dodávateľ neuhradil cenu plynu žalobcovi.

6. Súd sa stotožnil so závermi znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že optickým skúmaním povrchu plomby zistil poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Sporný odtlačok čeluste plombovacích klieští a kontrolný odtlačok mohli byť vytvorené čelustou toho istého nástroja. Optickým skúmaním onačení, ktoré boli vytvorené čelustou plombovacích klieští istil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú podobnosť špecifických znakov sporného a kontrolného odtlačku, zistil odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Overovacia /zabezpečovacia značka je poškodená. Súd nemal dôvod pribrať do konania kontrolného znalca a nepovažoval to ani za hospodárne a účelné. Znalec bol vypočutý aj v iných konaniach /so zhodným predmetom sporu a základom náhrady škody, v ktorých boli zhodní zástupcovia prítomní pri výsluchoch znalca - napr. konanie 16C 455/15, 16C 418/15/ a potvrdil, že tým, že je plomba poškodená, signalizuje, že bola vyťahovaná z krytu číselníka meradla. Po demontáž plomby je možné odskrutkovať opevňovaciu skrutku číselníka, čím dôjde k tomu, že číselník je možné z meradla vybrať. Plyn teda prúdi, ale číselník ho nezaznamenáva. S prihliadnutím na výpovede znalca v iných konaniach nebolo hospodárne znalca opätovne vypočuť v tomto konaní, nakoľko rozhodujúci je priebeh a dôsledok poškodení meradiel.

7. Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti a odbornosti posudku, preto sa s ním stotožnil. Znalec dostatočným spôsobom v posudku vysvetlil poškodenie zabezpečenia meradla. Žalobca vyčíslil škodu v priebehu konania v zmysle typového diagramu /jednalo sa o plynomer na verejne prístupnom mieste a nebolo možné preukázať, že sa jedná o opakovaný odber plynu/. Pokiaľ túto výšku žalovaný namietal, je potrebné poukázať na skutočnosť, že podľa § 1 ods. 13 vyhl. č. 449/12 Z. z. sa škoda vyčísluje nielen ako priemer spotreby, ale ako súčin množstva neoprávneného odobratého plynu určeného typovým diagramom dodávky a cenníkovej ceny v príslušnej tarife, ktorá zahŕňa sadzbu za odobratý plyn platnú v čase zistenia neoprávneného odberu, do výšky škody sa pripočítava fixná mesačná sadzba pre odberateľov plynu v domácnosti platná v čase zistenia neoprávneného odberu, fixná mesačná sadzba sa pripočítava za každý začatý mesiac neoprávneného odberu a prepočet objemových jednotiek množstva na energiu sa uskutočňuje podľa osobitného predpisu. Prepočet žalobcu a určenie takejto škody je v súlade s citovaným ustanovením zákona.

8. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané žalobcom predloženým posudkom znalca Ing. Petra Lešku, keď posudok nevykazuje žiadne vady, pre ktoré by ho nebolo možno považovať za hodnoverný dôkaz. Znalec vysvetlil odborný zásah do meradla, ktorý mal za následok skutočnosť, že s meradlom bolo možné manipulovať. Tento posudok nebol relevantným spôsobom vyvrátený a spochybnený - skutočnosť, že znalec nebol pri demontáži meradla, nie je rozhodujúca. Nie je tiež rozhodujúce, ak žalovaný sám žiaden zásah do overovacej značky na meradle neuskutočnil. Podľa názoru súdu povaha veci vylučuje, aby zodpovednosť za škodu, ktorá vznikne prevádzkovateľovi distribučnej siete v súvislosti s neoprávneným odberom plynu, bolo

možné založiť na subjektívnom princípe, t.j. na preukazovaní zavinenia odberateľa prevádzkovateľom distribučnej siete. Takáto požiadavka by podľa názoru súdu predovšetkým so zreteľom na početnosť odberných miest vybavených meradlom celkom paralyzovala činnosť žalobcu, vykonávanú nepochybne i vo verejnom záujme. Okrem toho je všeobecne známe, že bez poškodenia overovacej značky nemožno manipulovať s číselníkom meradla. Ťažko si potom predstaviť situáciu, ku ktorej došlo i v tomto prípade, aby celkom nezainteresovaná osoba len nepoškodila, ale zisteným sofistikovaným spôsobom vymenila zabezpečenie na meradle na odbernom mieste žalovaného. Tu súd odkazuje i na rozhodnutie KS Bratislava 5Co 160/2015.

9. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/99/2012zo dňa 12.03.2015, a nadväzujúci na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/107/2008, ktorý posudzoval situáciu za platnosti zák. č. 70/1998 Z. z., avšak nelíšil sa v podstate od úpravy objektívnej zodpovednosti odberateľa v prípade ak je zistený odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Z citovaných rozhodnutí vyplýva, že v právnej úprave je konkretizovaných niekoľko skutkových podstát, ktoré sú označované za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľom plynu neoprávneným odberom treba dôsledne odlišovať, od ktorej skutkovej podstaty neoprávneného odberu dodávateľ plynu odvíja uplatnený nárok na náhradu škody. Prichádza totiž do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu (napr. pri neoprávnenom odbere plynu spojenom s neoprávneným zásahom odberateľa do meradla), ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie ako je tomu pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V prípade objektívnej zodpovednosti odberateľ zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek. Je tak zrejmé, že závery o objektívnej zodpovednosti žalovaného sa zakladajú na zákona platného v rozhodnom období, ktoré sú súladné s názormi Najvyššieho súdu SR vo vyššie citovaných rozhodnutiach /KS Trenčín 17Co 135/2016, KS Trnava 11Co 171/2011/. Znaky zodpovednosti za škodu sú: existencia protiprávneho úkonu, škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou. Nie je potrebné skúmať zavinenie, keďže v danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, pričom je tu potrebné zdôrazniť fakt, že odberateľ zodpovedá (už len) za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom porušenie zabezpečenia meradla mohol spôsobiť ktokoľvek. Teda porušenie meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa samotného. Za neoprávnený odber sa považuje obdobie od posledného fyzického odpočtu do dňa zdemontovania meradla. Treba prihliadnuť na skutočnosť, že poškodenie tak, ako tomu bolo v tomto prípade, nie je viditeľné bez demontáže meradla a jeho následného preverenia. V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na faktúru týkajúcu sa odberu plynu žalovaným za sporné obdobie, podľa ktorej bol za celé obdobie nameraný nulový odber plynu.

10. Vznik škody je daný tým, že k odberu plynu došlo, dodávateľ tento neúčtoval /bola vykázaná nulová spotreba/, žalobca ako distribútor do distribučnej siete plyn dodával a dodávať musel, pričom na charakter predmetu dodávky /plyn/ nie je možné určiť, ktorému dodávateľovi patrí. Žalobca neodvodzuje svoj nárok od „nulovej“ spotreby žalovaného, ale o zákonný nárok z dôvodu neoprávneného odberu plynu.

11. Podľa § 82 ods. 3 zák. č. 251/2012 Z. z. ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l/.

12. V danom prípade s poukazom na uvedené nebolo možné vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých údajov, a preto bolo potrebné použiť vyhl. MH SR č. 449/2012 Z. z. Spôsob výpočtu škody je v danom prípade /podľa typového diagramu/ uvedený v § 1 vyhlášky - v ods. 13

13. Podľa § 82 ods. 4, Ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d), výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu

dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom odbernom mieste sa použije postup podľa ods. 3.

14. V danom prípade pre výpočet škody je rozhodujúca skutočnosť, že meradlo bolo umiestnené na verejne prístupnom mieste, a teda bolo potrebné použiť typový diagram - keď nebolo nepochybne preukázané, že sa nejednalo o prvý neoprávnený odber.

15. Žalobca je povinný postupovať v zmysle platných právnych predpisov, a teda vyhl. č. 449/2012 Z. z. Táto vyhláška jednoznačne stanovuje spôsob výpočtu náhrady škody a vychádza z objektívnej zodpovednosti a tiež zo skutočnosti, že reálne nie je možné určiť spotrebu odobratého zemného plynu, na druhej strane tiež musí osoba, ktorá neoprávnené odoberala plyn, niesť aj zodpovednosť. Škoda, ktorú si žalobca uplatňuje, nemôže spočívať len v poškodení zabezpečovacieho zariadenia - jeho ceny, a to práve s poukazom na znenie vyhlášky, ktorá je určená práve pre obdobné prípady neoprávneného odberu zemného plynu. Žalobca nemôže vychádzať ani z čiastky, ktorá bola opravnou faktúrou vrátená žalovanému, nakoľko tu sa jedná o vzťah dodávateľa a žalovaného, nie vo vzťahu k žalobcovi, ktorého právny nárok je odlišný a neodvíja sa od spotrebiteľského vzťahu. Nemá teda dôvod domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia /ako to namieta žalovaný/ a jediným právnym dôvodom, ktorý mu vyhláška umožňuje a výslovne ukladá, je uplatnenie si nároku na náhradu škody. Z citovaného ustanovenia zákona o metrológii vyplýva aj zánik platnosti meradla v dôsledku jeho poškodenia, v dôsledku ktorej skutočnosti nemožno ani objektívne určiť reálnu spotrebu odobratého plynu. Tu treba poukázať opätovne na ust. § 82 zák. č. 251/2012 Z. z., keď odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

16. Pokiaľ žalovaný namieta právny titul uplatnenia nároku, súd poukazuje na skutočnosť, že od počiatku je zo žaloby zrejmé, že žalobca si uplatňuje náhradu škody /vo výške fakturovanej čiastky, nie však zaplatenie faktúry bez právneho zdôvodnenia/, jeho obrana je v tomto smere účelová.

17. K námietke premlčania súd udáva, že nárok nie je možné považovať za premlčaný.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

19. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa odseku 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla.

20. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2. Podobne je to aj v prípade, aby ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale už by uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť.

21. Občiansky zákonník viaže premlčanie práva z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby na časovú podmienku uplynutia 2-ročnej doby na vedomosť poškodeného:

-o škode

-kto za ňu zodpovedá.

Poškodený „sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá“ hneď ako získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovedného subjektu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré sú spôsobilé urobiť takýto záver o mozgnej zodpovednosti určitého subjektu. Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka),

v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti (R 16/2014).

22. Žaloba bola podaná 2.10.2015, subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po vypracovaní posudku /ktorým bolo preukázané, že škoda vznikla a kto za ňu zodpovedá/, t. j. 16.3.2014, keď posudok bol vypracovaný 16.3.2014 /prípadne jeho odovzdaním žalobcovi, to však v tomto prípade nemá vplyv na uplynutie premlčacej doby, nakoľko aj od momentu vypracovania posudku do podania žaloby premlčacia lehota neuplynula/ a uplynula dňom 17.3.2016. Objektívna lehota začala plynúť najskôr dňom 19. 4. 2013, odkedy si žalobca náhradu škody uplatňuje. Do podania žaloby ani táto neplynula. Žaloba teda bola podaná pred uplynutím tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehoty.

23. Nie je tiež možné stotožniť sa s námietkou žalovaného a prípadne znížiť vyčíslenú škodu o spoluzavinenie žalobcu. Žalobca začal vykonávať kontroly bezprostredne po zistení podozrenia z poškodenia zabezpečovacích zariadení, jednalo sa o veľké množstvo kontrol a objektívne nebolo možné tieto vykonať v krátkom časovom rozpätí. Nebolo preukázané, že by žalobca úmyselne vykonal kontrolu u žalovaného v dlhšom časovom odstupe a z toho dôvodu sa tak škoda zvýšila. Prepočet žalovaného, za aké obdobie najneskôr mohol žalobca kontroly vykonať, je len domnienkou, ktorá nebola relevantným spôsobom preukázaná a nemožno objektívne bez ďalšieho posúdiť, akým spôsobom by v žalovaným udávaným časovom horizonte vykonanie kontrol ohrozilo činnosť žalobcu. Základ nároku je daný poškodením zabezpečenia meradla s objektívnou zodpovednosťou žalobcu, jeho konanie nemôže byť na ťarchu žalobcu z hľadiska požiadaviek žalovaného na zabezpečenie efektívnosti činnosti žalobcu, ktorý nezapríčinil vznik škody a poškodenie meradla. Takýto postup by bol prenesením zodpovednosti zo žalovaného na žalobcu.

Obrana žalovaného sa s poukazom na uvedené javí potom ako účelová a nedôvodná, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za škodu. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil tvrdenia žalobcu a ním predložené dôkazy.

24. Žalobca i v ostatných konaniach /v ktorých bol účastný aj zástupca žalovaného/ predložil dôkaz - Uznesenie OO PZ Cífer ČVS:ORP-1469/CI-TT-2014 AM a tento mal súd za doplňujúci dôkaz k zoznamom, na základe ktorých žalobca vykonával kontrolu meradiel. Uznesenie sa netýka prejednávanej veci, nasvedčuje však postupu osoby, ktorá vykonávala zásahy do meradiel /je zrejmé z činnosti tunajšieho súdu v iných konaniach/ a opakovane za odplatu za účelom manipulácie s meradlami.

25. V danom prípade teda boli naplnené podmienky nároku na náhradu škody, ktorá je v danom prípade objektívnou zodpovednosťou, keď v dôsledku a v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda. Nárok vyplýva žalobcovi z citovaných ustanovení zákona bez ohľadu na zavinenie žalovaného. Súd z hľadiska objektívnej zodpovednosti odkazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/99/2012 zo dňa 12.03.2015, a naväzujúci na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/107/2008/, ktoré riešili objektívnu zodpovednosť i keď v súvislosti s náhradou škody v dôsledku iných skutočností, princíp objektívnej zodpovednosti je však zhodný/.

26. Objektívna zodpovednosť má za následok, že sa jedná o zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, pričom je tu potrebné zdôrazniť fakt, že odberateľ zodpovedá (už len) za to, že odoberal plyn. Žalobcu nezaťažuje dôkazné bremeno v preukazovaní zavinenia na strane žalovaného. Znaleckým posudkom bolo preukázané porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii, v dôsledku čoho v zmysle zákona dochádza k neoprávnenému odberu, a teda aj príčinná súvislosť. Protiprávny úkon spočíva v neoprávnenom odbere - odber zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, v dôsledku čoho a v príčinnej súvislosti vznikla škoda. Škoda v zmysle citovanej vyhlášky nie je a objektívne nemôže byť zhodná s priemernou spotrebou, resp. sumou vyčíslenou v opravnej faktúre. Keďže poškodenie nie je pri bežnej kontrole viditeľné, je potrebné použiť výpočet podľa vyhlášky /v danom prípade typového diagramu/. Ak dôjde k poškodeniu zabezpečenia meradla a tým i možnosti „stáčania“ počítadla na meradle, nie je možné vylúčiť, že boli za takého stavu používané i iné spotrebiče, bežne a denne v domácnosti nepoužívané, prípadne i s väčším odberom zemného plynu. Pri poškodení zabezpečenia meradla nie je potom možné vyčíslieť skutočnú a reálnu spotrebu plynu a práve za tým účelom na taký výpočet slúži uvedená vyhláška. Sú

je týmto právnym predpisom viazaný. Spoluzavinenie žalobcu nemôže spočívať v tom, že veľký počet kontrol nemohol objektívne vykonať v krátkom časovom rozpätí, nejednalo sa o štandardné kontroly, ale neočakávanú situáciu v nadväznosti na oznámenie polície o zadržaní osoby podozrivej z poškodzovania meradiel. Nie je potom rozhodujúce, či táto osoba bola za skutok stíhaná, ale skutočnosť, že znaleckým posudkom skutočne poškodenie zabezpečenia meradla preukázané bolo.

27. Pokiaľ žalobca v priebehu konania upravil svoj nárok podľa typového diagramu a čiastočne zobral späť žalobu, jedná sa o jeho dispozičné právo a nejedná sa o zmenu skutkového stavu alebo takých skutočností, pre ktoré by malrobiť „príslušný procený úkon“ ako to namieta žalovaný - žalobca upravil výšku nároku, čiastočne zobral žalobu späť, pričom skutkové a právne dôvody sú zhodné /náhrady škody titulom neoprávneného odberu zemného plynu v dôsledku poškodenia zabezpečenia meradla/, rozdielny bol len výpočet náhrady škody, avšak v oboch prípadoch podľa zhodného právneho predpisu. Ako bolo uvedené, nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie, keď vyhláška výslovne určuje v prípade neoprávneného odberu zemného plynu nárok žalobcu ako škodu. Zmena výšky nároku môže mať vplyv len na náhradu trov konania.

28. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že nárok je po čiastočnom späťvzatí opodstatnený a preukázaný, žalovaný nárok a dôkazy žalobcu žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil. Nárok vyplýva z vyššie uvedených predpisov, obrana žalovaného je v celom rozsahu účelová a neopodstatnená, vyvrátená citovanými ustanoveniami zákona a dôkazmi žalobcu. Súd nemal dôvod ani odkloniť sa od citovaných rozhodnutí súdov.

29. Z uvedených dôvodov súd konštatoval, že nárok je v celom rozsahu dôvodný /po čiastočnom späťvzatí žaloby/ a preukázaný, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu. Spolu s istinou priznal súd žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky od splatnosti faktúry do čiastočného zaplatenia /suma 125,71 eur uhradená 25. 3. 2014/ - tu súd vychádzal zo žaloby aj čiastočného späťvzatia, v ktorom zrejme došlo v časti úrokov z omeškania k chybe pri písaní, súd je však viazaný žalobou, a teda priznal v tejto časti úroky z omeškania v zmysle žaloby, vo zvyšnej časti nároku priznal úroky z omeškania od čiastočnej úhrady do zaplatenia pohľadávky.

30. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka popri plnení, úroky z omeškania z vyššie uvedenej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Úroky z omeškania súd priznal v zmysle návrhu odo dňa omeškania odporcu do zaplatenia pohľadávky vo výške určenej nar. vl. č. 87/95 Z. z.

31. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v rozsahu 30,50 %, teda jeho neúspech je síce vo väčšom rozsahu, avšak je potrebné prihliadnúť na obranu a postoj predovšetkým zástupcu žalovaného, ktorý odmietal úhradu akejkoľvek časti nároku i po upravení žaloby, namietal škodu ako takú, jej existenciu, výšku, namietal nespornú aktívnu legitimáciu žalobcu a objektívnu zodpovednosť danú zákonom. Úkony žalovaného /jeho zástupcu/ boli i neprimerané a neúčelné, a teda pomerné priznanie náhrady by nebolo spravodlivé, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že trovy vznikli na oboch stranách. Treba tiež uviesť, že trovy žalovaného spočívajú v odmene za právne zastúpenie, pričom sám žalovaný bol ochotný uhradiť škodu určenú podľa typového diagramu, jeho zástupca však protichodne s jeho vyjadrením nárok ako taký popieral, a teda treba konštatovať, že za daného stavu pričítať trovy žalovaného na ťarchu žalobcu by nebolo spravodlivé. Je nepochybné, že vznik sporu zapríčinil žalovaný poškodením zabezpečenia meradla a žalobe bolo možné predísť vzájomnou komunikáciou ohľadne výšky nároku a použitia typového diagramu. Žalovaný však od počiatku popieral objektívnu zodpovednosť, zásah do meradla, aktívnu legitimáciu žalobcu a všetky tvrdenia a dôkazy žalobcu, ktoré relevantným spôsobom nevyvrátil. Navyiac zástupca žalovaného vystupuje v početných konaniach na tunajšom súde so zhodným predmetom konania, jeho úkony a vyjadrenia /i nadbytočné a účelové/ sú zásadne zhodné, obrana je taktiež zhodná /teda náročnosť opakujúcej sa obrany je ponížená/, a teda priznanie trov by nebolo spravodlivé. Preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Proti rozsudku súdu I. inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP. Odvolanie odôvodnil tým, že súdne konanie bolo označené ako konanie „o zaplatenie“ a žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť neuhradenú faktúru č. 9000174482 v zmysle podanej žaloby. Žalobca sa však touto faktúrou

č. 9000174482 domáhal náhrady škody. Súd I. inštancie viedol súdne konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, ako konanie o náhradu škody. Je preto otázne, či súd mohol priznať žalobcovi náhradu škody v nižšej sume, než ktorá vyplýva z nezaplatenej faktúry č. 9000174482, alebo v prípade, ak bola faktúra počas súdneho konania spochybnená, resp. ak bola spochybnená oprávnenosť jej vydania, či súd nemal bez ďalšieho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

33. Napriek vyššie uvedenej úvahe a s odkazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má za to, že súd priznal žalobcovi plnenie z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody, ktorú určil podľa § 82 ods. 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „ZoE“) v spojení s vyhláškou č. 449/2012 Z. z. na množstvo plynu vo výške 6 594,40 m³, ktorého cenu určil na sumu 2.747,71 eur.

34. Súd priznal žalobcovi náhradu škody, ktorá bola určená podľa § 82 ods. 4 ZoE v spojení s vyhláškou č. 24/2013 Z. z. na množstvo plynu vo výške 2 078 m³, ktorého cenu určil na sumu 926,69 eur. Je evidentné, že sa jedná o rozdielne škody. Žalobca síce zobral žalobu v časti 1.821,02 eur späť, avšak zastáva názor, že čiastočné späťvzatie žaloby mohol urobiť len vo vzťahu k škode určenej podľa § 82 ods. 3 ZoE v spojení s vyhláškou č. 449/2012 Z. z., pretože len táto škoda bola predmetom konania v čase čiastočného späťvzatia. Škoda určená podľa § 82 ods. 4 ZoE v spojení s vyhláškou č. 24/2013 Z. z. predstavuje minimálne doplnenie rozhodujúcich skutočností. Ak teda žalobca nepostupoval zároveň aj podľa § 140 ods. 2 CSP, predmet konania po skutkovej stránke nebol určený tak, aby z neho bolo možné priznať žalobcovi škodu určenú podľa § 82 ods. 4 ZoE v spojení s § 24/2013 Z. z. Už v odpore zo dňa 14.12.2015 poukazoval na to, že pokiaľ mal žalobca za to, že mu škoda skutočne vznikla a nemôže postupovať podľa § 82 ods. 3 ZoE, mal postupovať podľa § 82 ods. 4 ZoE - na určenie výšky škody mal použiť typový diagram dodávky.

35. Žalovaný predložil typový diagram dňa 07.12.2016 na základe návrhu, ktorý urobil na pojednávaní dňa 29.11.2016, teda o rok neskôr, ako o tejto námietke mal vedomosť v rámci súdneho konania. Žalobca tento návrh urobil až po tom, ako bolo z vyjadrení súdu zrejmé, že na pojednávaní dňa 29.11.2016 plánoval vyhlásiť rozsudok. Z jeho strany bola namietaná včasnosť predloženia tohto dôkazu. Súd však tento návrh pripustil a to napriek tomu, že na vykonanie tohto dôkazu bolo potrebné nariadenie ďalšieho pojednávania. Má za to, že súd nemal ustálený predmet súdneho konania. Vo vyjadreniach opakovane poukazoval na predmet súdneho konania, na skutkový stav vymedzený v žalobe a na možnosť súdu priznať len také plnenie, ktoré vyplýva zo skutkového stavu určeného žalobou. Mal za to, že žalobca preukazuje skutočnosti, ktoré netvrdí v podanej žalobe. Súd sa s týmito námietkami vôbec nezaoberal. Sám súd uvádza, že žalobca „upravil nárok“ a „zobral žalobu späť“, čím rozdeľuje medzi jednotlivými konaniami, resp. úkonmi. Pokiaľ však žalobca upravil nárok, túto úpravu možno považovať len za zmenu žaloby, o ktorej súd mal rozhodnúť, ak túto „úpravu nároku“ považoval za návrh na zmenu žaloby (minimálne podľa § 140 ods. 2 CSP). Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že nie je jasné ustálené, čo je predmetom konania, a v tejto súvislosti je potom namieste skúmať, či súd priznal žalobcovi také plnenie, ktoré vyplýva zo skutkového stavu určeného žalobou.

36. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania tak, ako to uviedol vo výroku rozhodnutia. V odôvodnení súd uviedol, že tu súd vychádzal zo žaloby aj čiastočného späťvzatia, v ktorom zrejme došlo v časti úrokov z omeškania k chybe pri písaní, súd je však viazaný žalobou, a teda priznal v tejto časti úroky z omeškania v zmysle žaloby, vo zvyšnej časti nároku priznal úroky z omeškania od čiastočnej úhrady do zaplatenia pohľadávky. Súd podľa jeho názoru aj v tejto časti pochybil v zmysle ustálenia predmetu súdneho konania. Súd nemôže priznať také plnenie, ktoré je zjavne chybne určené a nevykonateľné, a odvolávať sa pritom na viazanosť žalobou. Súd mal buď žalobcu vyzvať na opravu alebo mal žalobu v tejto časti zamietnuť. Táto chyba v písaní nebola spôsobená žalobcom pri čiastočnom späťvzataní, ale už pri samotnom návrhu na začatie súdneho konania, takže súd mal o nej vedomosť už odo dňa podania žaloby.

37. Poukázal na Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2011, spis. zn.: IV. ÚS 499/2011. Aj napriek zásade iura novit curia na podporu svojej argumentácie predložil súdu relevantné časti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktoré sa vyčerpávajúco a presvedčivo zaoberali otázkou preukazovania vzniku skutočnej škody v prípade poškodenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Zoznam predložených súdnych rozhodnutí je nasledovný:

- 1.) Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 03.03.2015, spis. zn.: 21Cob/43/2014
- 2.) Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 24.01.2012, spis. zn.: 21Cob/131/2011
- 3.) Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 27.08.2014, spis. zn.: 16Cob/135/2013
- 4.) Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 20.05.2014, spis. zn.: 16Cob/86/2014
- 5.) Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 26.03.2014, spis. zn.: 8Cob/54/2013
- 6.) Okresný súd Bratislava III v rozhodnutí zo dňa 26.08.2015, spis. zn.: 26Cb/209/2015
- 7.) Okresný súd Galanta v rozhodnutí zo dňa 07.07.2015, spis. zn.: 8C/44/2013
- 8.) Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v rozhodnutí zo dňa 07.07.2015 spis. zn.: 4C/406/2013
- 9.) Okresný súd Piešťany v rozhodnutí zo dňa 14.05.2015, spis. zn.: 10C/7/2013
- 10.) Okresný súd Trnava v rozhodnutí zo dňa 27. 03. 2015, spis. zn.: 1Cb/162/2012
- 11.) Okresný súd Galanta v rozhodnutí zo dňa 06.06.2014, spis. zn.: 10C/303/2013
- 12.) Okresný súd Galanta v rozhodnutí zo dňa 06.05.2014, spis. zn.: 30Cb/24/2013
- 13.) Okresný súd Žilina v rozhodnutí zo dňa 13.03.2013, spis. zn.: 11Cb/136/2012
- 14.) Okresný súd Galanta v rozhodnutí zo dňa 16.12.2010, spis. zn.: 12Cb/84/2008.

Súd I. inštancie sa výrazne odchyľil od vyššie uvedenej ustálenej rozhodovacej praxe, podľa ktorej na to, aby si žalobca uplatňoval škodu predstavujúcu množstvo plynu, nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia, ale je nevyhnutné preukázať aj zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Len zásahom do samotného meradla vznikne rozdiel medzi skutočne odobratým množstvom plynu a množstvom plynu, za ktoré odberateľ vykoná/vykonal úhradu svojmu dodávateľovi, pričom tento rozdiel predstavuje škodu, ktorá vzniká v priamej príčinnej súvislosti s takýmto zásahom.

Z úvah súdu vyplýva, že súd odôvodňuje vznik škody:

- a) Samotným odberom plynu
- b) Možnou manipuláciou s číselníkom meradla
- c) Nezaplatením za plyn žalobcovi zo strany dodávateľa (nie žalobcu).

38. Má preto za to, že súd nielenže neodôvodnil odklon od prezentovanej súdnej praxe, ale nedostatočne a vnútorne rozporne odôvodnil aj svoj prístup. Súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza niekoľko ustanovení právnych predpisov, avšak z úvah súdu nie je zrejmé, akým spôsobom ich vykladal a aplikoval. Napríklad súd zdôraznil § 76 ods. 11 ZoE, avšak z odôvodnenia vôbec nie je zrejmé, či súd toto ustanovenie použil, a ak áno, či má za to, že odberateľ porušil tento zákaz a aké následky z toho plynú, a čím má tieto skutočnosti preukázané.

39. Žalovaný predložil v rámci konania na súde I. inštancie a s ktorou sa súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, a tiež na závery súdu, ktoré považuje za protichodné (naviac k skôr uvedeným argumentom):

- žalovaný namietal hodnovernosť znaleckého posudku a to najmä z dôvodu, že znalecký posudok neobsahuje zákonné náležitosti, nie je zřejmý postup znalca, ako sa dopracoval k uvedeným záverom, akým spôsobom je vylúčená odôvodnená pochybnosť, že sám znalec poškodil zaisťovací prvok plomby, absencia zvukového alebo obrazového záznamu, ktorým by bolo možné skontrolovať postup znalca, či bolo možné plombu opakovane demontovať a osádzať, akým spôsobom mohol nastať stav, že práva plomba bez vonkajšieho poškodenia mala byť osadená v meradle s poškodeným zaisťovacím prvkom, a či závery prezentované znalcom -poškodenie zaisťovacieho prvku plomby, je takým poškodením, ktoré by naplňovalo poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike

- žalovaný namietal postup, akým žalobca odôvodňoval vyúčtovanie so spotrebou plynu vo výške 0 m3 a to či už smerom k subjektu alebo k určeniu momentu, kedymal nastať zánik platnosti overenia určeného meradla, ako aj k následkom, ktoré má zánik platnosti overenia spôsobovať (vo vzťahu k § 82 ods. 3 ZoE).

- žalovaný poukázal na predmet súdneho konania a rozpor medzi predmetom konania podľa žaloby a skutočnosťami uvádzanými v neskorších vyjadreniach.

- žalovaný poukázal na druhy neoprávnených odberov a ich možné následky, čím poukazoval na možné príčinné súvislosti a objektívne možný vznik prípadnej škody. Táto argumentácia sa týkala hlavne toho, čo vôbec môže byť následkom ktorého konania, a medzi čím je daná priama príčinná súvislosť.

- žalovaný namietal princíp objektívnej zodpovednosti. Súd sa touto argumentáciou žalovaného vôbec nezaoberal. Odkazovanie na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bez čo i len

pomenovania toho, že žalovaný predložil aj inú argumentáciu nepovažujeme za vysporiadanie sa s námietkami a argumentmi žalovaného.

Súd tiež opakovane vysvetľuje princíp objektívnej zodpovednosti (otázka čo), avšak jeho argumentácia smerovala k tomu, prečo sa vôbec princíp objektívnej zodpovednosti má/nemá uplatňovať (otázka prečo).- Súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkou aktívnej legitímácie.

Súd uvádza, že žalovaný v konaní nepreukázal, že by si náhradu škody od neho uplatňoval jeho dodávateľ. Ak si náhradu škody neuplatňuje dodávateľ žalovaného, automaticky to neznamena, že aktívna legitímácia svedčí žalobcovi, a to obzvlášť v prípade, keď v § 82 ods. 2 je uvedený aj prevádzkovateľ prepravnej siete, prevádzkovateľ zásobníka, ako aj dodávateľ, ktorých je na území Slovenskej republiky približne 27. Súd neuvádza, akým spôsobom vyhodnotil argumentáciu týkajúcu sa aktívnej legitímácie tak žalovaného, ako aj žalobcu. Tieto závery súdu sú spochybnené aj tým, že súd na inom mieste napadnutého rozhodnutia uvádza, že „na charakter dodávky/plyn/nie je možné určiť, ktorému dodávateľovi patrí.“

- Napadnuté rozhodnutie je zmätočné vo vzťahu k presnému určeniu druhu neoprávneného odberu.

„Vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa však netýka dodávky plynu (žalobca nie je dodávateľom plynu, nie je sporná napr. správnosť fakturácie dodaného plynu), uplatnený nárok nevyplýva zo zmluvného práva, ale o ide o nárok na náhradu škody podľa § 82 ods. 2 zákona č. 251/2012 o energetike, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom v zmysle § 82 ods. 1 písm. a/ bod 2 zákona o energetike.“ a na inom mieste sa uvádza § 82 ods. 1 písm. d) ZoE.

Súd dospel na základe vykonaného dôkazu - prehľad vykonaných kontrol odberných miest - k nesprávnym skutkovým zisteniam. V súdnom konaní namietal postup žalobcu v rozpore so všeobecnou povinnosťou predchádzať škodám a mal za to, že ak má súd vznik skutočnej škody za preukázaný, je namieste uplatňovanie § 441 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, aby žalobca znášal pomernú časť škody sám. Z prehľadu, ktorý poskytol samotný žalobca, je evidentné, že je v možnostiach žalobcu vykonať približne 50 kontrol za deň, avšak takýto rozsah kontrol nerobil od apríla 2013, ale až od februára 2014.

40. Z napadnutého rozhodnutia tiež nie je jasné, aké dôkazy súd vykonal, resp. z ktorých dôkazov má preukázaný vznik škody a priamu príčinnú súvislosť medzi poškodením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a vznikom škody, ktorej náhrady sa domáhal žalobca. Trvá na tom, že žiadny z predložených a vykonaných dôkazov nepreukazuje vznik skutočnej škody a preto má za to, že žalobca nepreukázal vznik skutočnej škody, ktorá by mala vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s konaním poškodzujúcim zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii v zmysle skutkového stavu vymedzeného žalobou a ani sa o preukázanie skutočnej škody nepokúsil. Práve naopak, z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalobca vykonal kontrolu odberného miesta, demontoval plynomer na odbernom mieste, tento poslal na znalecké dokazovanie a po obdržaní znaleckého posudku vykonal výpočet škody podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. Následkom tohto neoprávneného odberu ani nemôže byť škoda predstavujúca množstvo plynu; výšku prípadne škody preto objektívne nie je možné určiť ani vyhláškou č. 449/2012 Z. z. a ani typovým diagramom dodávky. Súd preto nesprávne uplatňoval § 82 ods. 1 písm. d) ods. 2 a 3 zákona o energetike.

41. Pri posudzovaní § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, má za to, že protiprávnym konaním nie je samotný odber plynu (jeho protiprávnosť vylučuje zmluva o dodávke plynu, na základe ktorej žalovaný odber plynu realizoval), ale konanie, ktoré poškodzuje zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii.

42. Túto argumentáciu čiastočne podporuje aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd odkazuje na § 76 ods. 11 ZoE, podľa ktorého „Odberateľ plynu je povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný.“ Je preto namieste otázka, na ktorú napadnuté rozhodnutie nedáva odpoveď, resp. dáva zmätočnú odpoveď, či protiprávnym konaním je konanie v rozpore s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE alebo konanie v rozpore s § 76 ods. 11 ZoE. V prípade § 76 ods. 11 druhá veta ZoE je potom namieste otázka určenia adresáta uvedeného normatívneho zákazu, či je ním akákoľvek osoba, alebo len odberateľ. Toto ustanovenie ZoE tiež spochybňuje princíp objektívnej zodpovednosti, keď uvádza jasný zákaz určitého konania, ktorého následkom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, avšak neuvádza špecificky na koho sa tento zákaz vzťahuje, čiže možno predpokladať, že sa týka všetkých a zákaz je formulovaný generálne. Je potom potrebné skúmať, ktorá konkrétna osoba takýto zákaz porušila, pričom porušené zabezpečenie je len následkom takéhoto konania.

43. Konanie a ani následok takéhoto konania nie je možné určiť, nakoľko ich súd jasným spôsobom neopísal a neodlíšil ich, resp. ich neizoloval od ostatných konaní a následkov. Rozlišujeme

- 1.) Konanie poškodzujúce plombu
- 2.) Konanie manipulujúce číselník meradla
- 3.) Konanie - samotný odber plynu.

Ak tieto konania budeme považovať za protiprávne a pozrieme sa na ne cez skutkové podstaty neoprávnených odberov, potom:

- 1.) Konanie poškodzujúce plombu napĺňa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE
- 2.) Konanie manipulujúce číselník meradla napĺňa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE
- 3.) Konanie - samotný odber napĺňa § 82 ods. 1 písm. a) alebo b) ZoE.

Z hľadiska objektívne možnej škody, ktorá prichádza do úvahy ako následok týchto konaní, potom:

- 1.) Konaním poškodzujúcim plombu vzniká škoda predstavujúca poškodenú plombu.
- 2.) Konaním manipulujúcim číselník meradla vzniká škoda predstavujúca množstvo plynu ako rozdiel medzi množstvom skutočne odobratého množstva plynu a množstvom plynu, za ktoré odberateľ zaplatil dodávateľovi.
- 3.) Konaním - samotným odberom vzniká škoda na množstve plynu, ktorý predstavuje množstvo odobratého plynu za určité časové obdobie.

Z hľadiska charakteru vyššie uvedených konaní potom:

- 1.) Konanie poškodzujúce plombu je jednorazové konanie
- 2.) Konanie manipulujúce číselník je jednorazové konanie
- 3.) Konanie - odber plynu je „trváce“ a dlhodobé konanie

Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca v žalobe označil konanie poškodzujúce plombu a len takéto konanie preukazoval znaleckým posudkom. Zastáva názor, že keď týmto neoprávneným odberom nemôže vzniknúť škoda na množstve plynu a jedná sa o jednorazové konanie, žalobca nemohol na určenie výšky škody použiť vyhlášku č. 449/2012 Z. z. a ani typový diagram dodávky. Týmto spôsobmi sa určuje výška takej škody, ktorá objektívne konaním poškodzujúcim plombu vzniknúť nemôže.

44. K priamej príčinnej súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2007, sp. zn. 2 Cdo 73/2006. Vyššie uvedené skutkové okolnosti, z ktorých súd vychádzal, nie sú uvedené v podanej žalobe a stále trváme na tom, že žalobca žalobou vymedzil len konanie smerujúce k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a súd mal preto skúmať, či je daná priama príčinná súvislosť medzi konaním poškodzujúcim plombu a odobratým množstvom plynu ako následkom, ktorý má podľa žalobcu vzniknúť takýmto konaním. Znalecký posudok môže preukazovať len konanie smerujúce k poškodeniu plomby. Závery súdu považuje tiež za protichodné, nakoľko

- z jedného záveru súdu I. inštancie vyplýva, že škoda mala vzniknúť momentom, keď dodávateľ neuhradil cenu plynu žalobcovi (konanie dodávateľa), a
- z druhého záveru vyplýva, že škoda mala vzniknúť odberom žalovaného (konanie odberateľa).

45. Ak by mal aj súd za to, že na odbernom mieste došlo k neoprávnenému zásahu do meradla, teda k stočeniu plynomera, toto konanie nespadá pod skutkovú podstatu neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, ale práve a len pod skutkovú podstatu neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE. Ak mal súd za to, že meradlo bolo stočené, mal toto konanie posúdiť ako neoprávnený odber podľa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE, pričom mal skúmať aj otázku zavinenia, lebo pri tomto druhu neoprávneného odberu sa uplatňuje princíp subjektívnej zodpovednosti, čo potvrdili aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré súd v napadnutom rozhodnutí uvádza.

46. Opakovane súdu uvádzal, že následkom konania, ktoré poškodzuje plombu môže byť iba poškodenie plomby samotnej. Ako uvádzal vyššie, spotreba vo výške 0 m³ bola vo vyúčtovaní uvedená až potom, kedy už žalobca mal za to, že mu škoda vznikla. Vznik takejto škody tak nemožno preukazovať udalosťou, ktorá nastala až neskôr. Súd nesprávne určil začiatok plynutia objektívnej premlčanej doby na deň 19.04.2013. Tento deň určil žalobca ako začiatok obdobia neoprávneného odberu, určil ho podľa fikcie v zmysle vyhlášky č. 449/2012 Z. z. a určil ho spätne, lebo ho určoval v podstate v období po výmene meradla, ktorá sa uskutočnila 25.02.2014. Objektívna premlčacia doba začína plynúť vtedy, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Pokiaľ sa žalobca domáhal náhrady škody podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, táto udalosť je poškodenie plomby. V konaní o náhradu škody sa má súd vždy pokúsiť o určenie výšky škody, ktorá najviac zodpovedá skutočne vzniknutej škode. Pokiaľ priznaná náhrada škody výrazne prevyšuje výšku skutočne vzniknutej škody, dochádza k porušeniu majetkových práv

zodpovednej osoby. Súd nesprávne určil druh zodpovednosti za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. V tejto súvislosti odkazuje na úvodnú časť odvolania ako aj na vyjadrenia urobené počas súdneho konania, v zmysle ktorých sa má uplatňovať princíp subjektívnej zodpovednosti.

47. Zároveň má za to, že súd I. inštancie nesprávne aplikoval zákonné ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, pretože podľa tohto zákonného ustanovenia súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok s prihliadnutím na pomer úspechu vo veci. Súd I. inštancie sám v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaný bol čiastočne úspešný v konaní, avšak s odkazom na postup právneho zástupcu žalovaného súd tento nárok nepriznal.

48. Má za to, že ak mal súd I. inštancie za to, že skutočne zo strany právneho zástupcu žalovaného došlo k neúčelnej obrane (čo však samotné čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom vylučuje), mal aplikovať na rozhodnutie o náhradách trov konania §257 CSP, podľa ktorého „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“ Toto ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a toto ustanovenie dáva súdu možnosť voľnej úvahy. Aplikácia tohto zákonného ustanovenia však musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje aby boli kumulatívne splnené dve podmienky a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a existencia výnimočných okolností. Aj napriek tomu, že zákon konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti nešpecifikuje a výklad ponecháva na súdnu prax, nemožno toto ustanovenie vykladať tak, že súd má nekontrolovateľnú voľnú úvahu pri jeho aplikácii. Súd je povinný skúmať či v konkrétnom prípade existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa na ktoré je výnimočne možné prihliadnuť. Je však potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie predstavuje iba výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania.

49. Na rozdiel od súdu I. inštancie má za to, že je to práve žalobca, ktorý spôsobil neúčelné navyšovanie trov súdneho konania na oboch stranách, pretože tak ako uviedol, klient už pred začatím súdneho konania voči žalobcovi namietal odôvodnenosť jeho nároku, ktorého výšku určil žalobca podľa vyhlášky (listinné dôkazy boli súdu prvého stupňa predložené spolu s odporom voči platobnému rozkazu). Vzhľadom na vyššie uvedené žiada odvolací súd, aby v súlade s § 388 CSP vydal nasledovný rozsudok: „Odvolací súd mení rozhodnutie súdu I. inštancie súdu tak, že žalobu zamietá. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.“

50. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že nesplnenie procesných podmienok žalovaný vidí v skutočnosti, že došlo k prekročeniu žalobného návrhu zo strany súdu, nakoľko došlo k prisúdenému nároku, ktorého sa žalobca nedomáhal.

51. Uvedené tvrdenie žalovaný podporil nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2012, spis. zn. I ÚS 122/2012-47. Uviedol, že predmetné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky uvádza, že súd: "... plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu.“ Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spis. zn. 4 M Cdo/15/2010. Podľa tohto rozhodnutia súd: "...plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu.“

52. Dovoľuje si uviesť, že v žiadnom prípade nerozporuje vyššie uvedené závery konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky alebo Najvyšším súdom Slovenskej republiky a považujeme ich za správne. Nutné je si však uvedomiť, že skutkový základ v tomto prípade predstavuje skutočnosť, že na odbernom mieste žalovaného dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu v dôsledku čoho vznikla žalobcovi škoda. Tento skutkový základ zostal od podania žaloby počas celého súdneho konania rovnaký a navrhovateľ ho žiadnym spôsobom nemenil. Za zmenu skutkového základu možno považovať najmä takú zmenu, ktorá by spôsobila stav v konaní, že doposiaľ vykonané dokazovanie by sa mohlo javiť ako zbytočné a neúčelné. Dané sa v konaní nestalo. Zo skutočností uvedených v odvolaní však má za to, že žalovaný svojimi argumentmi smeruje najmä k tomu, aby poukázal na fakt, že žalobca korekciou výšky uplatnenej škody t. j. jej znížením (zúžením nároku) svoj nárok zmenil. V tejto súvislosti sa javí potrebné poukázať na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 9. 2010, sp. zn. 6 Cdo 99/2010, podľa ktorého:

"Je nesprávny právny názor, že zúženie návrhu je zmenou návrhu, v zmysle § 95 OSP. "Zúženie návrhu" je totiž procesným úkonom, ktorý sa riadi podľa svojej povahy režimom čiastočného späťvzatia

návrhu podľa § 96 OSP.O zmenu žaloby ide vtedy, ak sa domáha žalobca niečoho iného než v pôvodnej žalobe, alebo ak požaduje na základe rovnakého skutkového základu viac, než požadoval v pôvodnej žalobe, alebo ak požaduje žalobca síce rovnaké plnenie (rovnakej kvality a rovnakého rozsahu), ale na základe iného skutkového stavu (skutkového základu veci), než aký uviedol v pôvodnej žalobe. "Žalovaný má za to, že súd sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe na ktorú poukázal, pričom tento svoj odklon nezdôvodnil. Dovoľuje si uviesť, že z vlastnej činnosti vie, že žalovaný počas konania predložil súdu viacero rozhodnutí, ktoré neboli právoplatné a vydával ich za "judikatúru" prípadne "ustálenú rozhodovaciu prax súdov". Niektoré rozhodnutia sa týkali neoprávneného odberu zemného plynu, ktorý nastal v dôsledku odberu bez uzavretej zmluvy s dodávateľom plynu, a teda takéto rozhodnutia nemali a nemajú pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku žiadny význam a pod. Napadnuté rozhodnutie považuje za dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnené. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že mu v odôvodnení absentuje zdôvodnenie odchylenia sa od ustálenej rozhodovacej praxe ide o neopodstatnenú a neoprávnenú požiadavku. Ďalej žalovaný poukázal na nedostatky odôvodnenia, ktoré podľa neho spočívajú v absencii konkretizácie, akú povinnosť žalovaný porušil. Priamo Zákon o energetike obsahuje zákaz vykonávať akýkoľvek zásah do meradla. Pre zaujímavosť môže dané ustanovenie odcitovať. Podľa ust. § 76 ods. 11 Zákona o energetike: "Odberateľ plynu je povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný."

53. Dané ustanovenie pritom odkazuje na osobitný predpis, ktorým je Zákon č. 142/2000 Z. z. o metrológii, ktorý upravuje dôsledky zásahov do meradla, pričom v dôsledku akýchkoľvek zásahov dochádza k zániku platnosti overení týchto meradiel. Súd danú problematiku vo svojom odôvodnení ozrejmil. Pre úplnosť je však potrebné uviesť aj to, že sa v danom prípade jedná o osobitnú formu zodpovednosti za škodu vybudovanú na objektívnom princípe, ktorá je obsiahnutá v Zákone o energetike a to konkrétne v ust. § 82 Zákona o energetike.

54. Žalovaný naďalej tvrdí, že nestačí preukázať len na poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale je potrebné preukázať aj zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva správne odber plynu. Tu si dovoľuje uviesť, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva povinnosť skúmať či meradlo meria správne. Má za to, že litera zákona je zrejmalá. Podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike: "Neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete. "Je zrejmé, že na klasifikáciu neoprávneného odberu plynu postačí porušenie zabezpečenia. Pričom je irelevantné skúmať či hodnoty meradlo zaznamenáva správne. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že možno predpokladať, že meradlá po neoprávnenom zásahu do ich zabezpečenia zostávajú funkčné. Žalobca nemôže údaje z meradla, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii použiť. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona o metrológii, "Podnikateľ alebo právnická osoba je povinná a) používať určené meradlá v prípadoch, v ktorých je ich používanie ustanovené (§ 8), a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo ak úrad neudelil výnimku." V zmysle ust. § 36 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii "Metrologický inšpektorát uloží pokutu do 6.638,79 eur tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona tým, že a) Používa meradlo bez metrologickej kontroly ...

55. Toto je dôvod prečo zákonodarca považuje za neoprávnený odber plynu odber plynu s meradlom, ktoré má poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plombu). Uvedený záver je logický a pochopiteľný. Je pravdou, že nie každé poškodenie zabezpečenia meradla znamená automaticky vznik škody na plyne. S týmto záverom sa stotožňujeme avšak je nutné uviesť, že sa jedná o prípady, kedy spotreba plynu realizovaná poškodeným meradlom nebola. Chýba teda jeden z prvkov skutkovej podstaty tohto druhu neoprávneného odberu, ktorý musí byť naplnený a to samotný odber plynu. Je závažnou chybou domnievať sa, že daný neoprávnený odber (§ 82 ods. 1 písm.d) Zákona o energetike), nezakladá nárok na náhradu škody v zmysle spotrebovaného plynu. Ak by sa s takouto argumentáciou uspokojil, nič by im nebránilo strhnúť plombu na plynometry a pretočiť namerané hodnoty na nižšiu spotrebu s tým, že prinajhoršom zaplatí pár centov za odlomenú plombu. Dovoľí si tvrdiť, že argumentácia a interpretácia ust. § 82 Zákona o energetike zo strany žalovaného smeruje práve do vyššie opísaného neakceptovateľného stavu.

56. Čo sa týka princípu objektívnej zodpovednosti, ktorý opätovne spochybňuje žalovaný uvádzame, že danou problematikou sa zaoberal viackrát aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, pričom jasne uzavrel, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť. Jej bezdôvodné a neustále spochybňovanie zo strany žalovaného nemôže obstáť. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme súdu druhej inštancie, aby potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu I. inštancie ako vecne správne a prípadne, aby vo svojom rozhodnutí doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj ďalšie dôvody. Žalobca si v prípade úspechu v odvolacom konaní uplatňuje voči žalovanému trovy konania za jeden úkon právnej služby, a to Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 7.4.2017.

57. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že trvá na tom, že súd priznal žalobcovi plnenie z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený žalobou, a to v dvoch rovinách:

1.) Skutkové okolnosti odôvodňujúce vznik škody

2.) Skutkové okolnosti odôvodňujúce výšku škody

Súd I. inštancie vznik škody odôvodnil práve a len vyúčtovaním so spotrebou vo výške 0 m³. Tieto skutkové okolnosti však nie sú uvedené v žalobe a v tejto je uvedený len odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Je potrebné dôsledne rozlišovať medzi skutkovými okolnosťami (predmetom konania po skutkovej stránke) a právnym posúdením skutkových okolností. Neoprávnený odber plynu nemôže byť bez ďalšieho považovaný za skutkovú okolnosť, resp. za opis rozhodujúcich skutkových okolností, pretože ide o právny pojem a zároveň o všeobecný pojem, ktorý napĺňa niekoľko skutkových podstát uvedených v § 82 ods. 1 zákona o energetike. Neoprávnený odber plynu je právne posúdenie skutkových okolností. Až opis konkrétnej skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu možno (aj keď nedostatočne) považovať za opis rozhodujúcich skutkových okolností.

58. Trvá taktiež na tom, že súd priznal žalobcovi inú náhradu škody, než tú, ktorej sa domáhal v žalobe. Súhlasí s prezentovaným záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ak ide o zúženie návrhu, jedná sa o čiastočné späťvzatie návrhu. V prejednávanej veci by však zúžením návrhu boli napríklad situácie, kedy by a) časť faktúry č. 9000174482 zo dňa 19.03.2014 bola čiastočne uhradená zo strany žalovaného alebo kedy by b) žalobca predložil nový výpočet výšky škody podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. za použitia inej jednotkovej ceny za plyn a výška škody by mu vyšla nižšia oproti pôvodne určenej. Nakoľko súd priznal žalobcovi náhradu škody, ktorej výška bola určená za pomoci iného zákonného ustanovenia (§ 82 ods. 3 v. § 82 ods. 4) a iného právneho predpisu (vyhláška č. 449/2012 Z. z. v. vyhláška č. 24/2013 Z. z.), má za to, že pokiaľ žalobca neurobil zmenu žaloby, súd takúto škodu nemohol žalobcovi priznať. Žalobca nebol schopný označiť žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval vznik skutočnej škody. Nemohol tak urobiť preto, pretože žiadny takýto dôkaz ani nepredložil. Pokiaľ zákon o energetike v § 82 ods. 2 výslovne ukladá povinnosť preukázať vznik skutočnej, ak vznikla, nemožno nesplnenie tejto povinnosti prekryť tvrdením „že v týchto prípadoch je najmä podstatná rovina právna.“ Trvá na tom, že súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, pretože z neho nie sú zrejmé úvahy súdu, ktorými odôvodňoval preukázanie základných podmienok uplatňovania nároku na náhradu škodu. V napadnutom rozhodnutí súd síce uvádza niekoľko zákonných ustanovení, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, ako tieto ustanovenia súd vykladal a aplikoval. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia preto nie je možné zistiť, ktoré ustanovenie mal žalovaný porušiť a akým spôsobom.

Trvá tiež na tom, že súd sa odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom tento odklon dôkladne neodôvodnil v zmysle § 220 ods. 3 CSP.

59. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto bolo nevyhnutné rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

60. Žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie 2.622 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 2.747,71 eur za obdobie odo dňa 03.04.2014 do dňa 25.03.2014, 5,25 % p. a. zo sumy vo výške 2.622 eur za obdobie odo dňa 26.03.2014 do zaplatenia.

61. Žalobca nárok na zaplatenie dlžnej sumy odôvodnil tým, že na odbernom mieste Šelpice, v období od 19.4.2013 do 25.2.2014 dochádzalo žalovaným k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Takýto odber zemného plynu je (podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike) považovaný za neoprávnený odber. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plomby) bolo potvrdené znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Leška. V prípade neoprávneného odberu zemného plynu zákon o energetike ukladá odberateľovi povinnosť uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu. Konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda vo výške 2.622 eura, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhl. MH SR č. 449/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu a vyfakturovaná žalovanému faktúrou č. 9000174482, splatnou 2.4.2014, znejúcou na sumu 2.747,71 eur.

62. Súd žalobe (po čiastočnom späťvzati žaloby v časti o zaplatenie 1.821,02 eur aj s príslušenstvom) vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 800,98 eur s 5,25 % p. a. úrokom z omeškania ročne zo sumy 926,69 eur od 03.04.2014 do 25.03.2014, zo sumy 800,98 eur od 26.03.2014 do zaplatenia z dôvodu, že túto považoval za dôvodnú a nárok žalobcu za preukázaný, pričom s námietkou premlčania vznesenou žalovaným sa nestotožnil.

63. Žalovaný v odvolaní namietal nevykonateľnosť rozsudku pokiaľ ide o úroky z omeškania, poukazuje na to, že súd sa nevyssporiadal so všetkými jeho námietkami a to v súvislosti s predloženým typovým diagramom a hodnovernosťou znaleckého posudku, súd priznal žalobcovi inú škodu, než ktorej náhrady sa domáhal prostredníctvom nezaplatenej faktúry, súd nemal ustálený predmet konania, súd sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe, nevyssporiadal sa s objektívnou zodpovednosťou a s aktívnou legitímáciou žalobcu, tiež uviedol, že považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné a zmätočné.

64. Podľa § 129 ods. 1 CSP, Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

65. Nezrozumiteľným podaním je predovšetkým také podanie, pri ktorom nie je možné ani pri použití výkladového pravidla podľa § 124 CSP zistiť, ktoré tvrdenia sú pre rozhodnutie podstatné a čo má byť predmetom konania. Vadou podania sú aj zrejme chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti. Pokiaľ už zo samotného podania je zrejmé, že žalobca sa dopustil nepresností, keď si žalobným návrhom uplatnil úroky z omeškania, ktoré rozhodnutie by ich priznaním v tejto časti bolo nevykonateľné, čím možno jeho podanie považovať za nezrozumiteľné a teda trpelo vadami, súd bol povinný ex offa v zmysle ust. § 129 ods. 1 a nasl. CSP vyzvať žalobcu na odstránenie vady podania. Pokiaľ tak neurobil a žalobe vyhovel dopustil sa pochybenia.

66. Rozsudok, ktorým súd I. inštancie vo výroku I. priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 800,98 eur s 5,25 % p. a. úrokom z omeškania ročne zo sumy 926,69 eur od 03.04.2014 do 25.03.2014, zo sumy 800,98 eur od 26.03.2014 do zaplatenia, je v časti príslušenstva nevykonateľný.

67. Už samotná táto skutočnosť, že rozhodnutie ako také je nevykonateľné, zakladá dôvod na jeho zrušenie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

68. Žalobca fakturoval žalovanému faktúrou č. 9000174482 zo dňa 19.03.2014, splatnou 2.4.2014, na sumu vo výške 4.274,71 eur, pričom podľa listu zo dňa 18.03.2014 uviedol, že škoda bola ich spoločnosťou ako prevádzkovateľovi distribučnej siete plynovodov, spôsobená tým, že vo vyššie uvedenom období (19.04.2013 až 25.02.2014) dochádzalo na jeho odbernom mieste k odberu plynu meradlom, z ktorého údaje o spotrebe zemného plynu nemohli byť použité na účely riadnej fakturácie spotreby zemného plynu jeho dodávateľom a to z dôvodu neoprávneného zásahu do tohto meradla a zániku platnosti jeho úradného overenia. Škoda bola vyčíslená v zmysle vyhl. č. 449/2012 Z. z. vo výške 2.747,71 eur.

69. Podľa znaleckého posudku č. 151/PL-2014 vypracovaného Ing. Petrom Leškom tento zistil poškodenie - odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Uviedol, že môže predpokladať, že sporný odtlačok čeluste plombovacích klieští a kontrolný odtlačok mohli byť vytvorené čelustou toho istého nástroja. Optickým skúmaním onačení, ktoré boli vytvorené čelustou plombovacích klieští zistil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú podobnosť špecifických znakov sporného a kontrolného odtlačku, zistil odstránenie jedného zaisťovacieho prvku plomby. Overovacia /zabezpečovacia značka je poškodená.

70. V zmysle výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu vyhotoveného 30.11.2016 žalobcom, bola vyčíslená celková výška spôsobenej škody v sume 926,69 eur.

71. Podľa § 76 ods. 11 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike odberateľ plynu je povinný prevádzkovať odberné plynové zariadenie tak, aby nepoškodil určené meradlo. Akýkoľvek zásah do určeného meradla v rozpore s osobitným predpisom je zakázaný.

72. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

73. Podľa § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

74. Podľa § 82 ods. 3 cit. zákona ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom podľa § 95 ods. 1 písm. l).

75. Podľa § 82 ods. 4 cit. zákona ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa ods. 1 písm. d), výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom mieste sa použije postu podľa odseku 3.

76. Citované ustanovenia osobitných právnych predpisov stanovujú predpoklady pre posúdenie nároku z neoprávneného odberu zemného plynu, ako nároku na náhradu škody.

77. Ust. § 82 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „zákon“) konkretizuje niekoľko skutkových podstát, ktoré označuje za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom podľa § 82 zákona treba dôsledne rozlišovať, od ktorej skutkovej podstaty (z viacerých možných) neoprávneného odberu dodávateľ plynu odvíja porušenie povinnosti, keďže prichádza do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. c/ zákona (neoprávnený zásah „odberateľa“ do meradla) ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, ako je to napr. v prípade neoprávneného odberu plynu v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zákona (odber plynu meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii).

78. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 22.3.2018 sp. zn. 3Obdo/51/2017 konštatoval, že podľa uvedeného zákonného ustanovenia je odberateľ plynu zodpovedný za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bez ohľadu na zavinenie samotného odberateľa plynu. Zodpovednosť odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu je objektívna a je daná vtedy, ak v rozhodnom období odoberal plyn, ktorý bol meraný meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak je v konaní preukázané, že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn meradlom s porušeným

zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii (t. j. dopustil sa neoprávneného odberu plynu), vznikla mu v súlade s § 82 ods. 2 ZoE povinnosť nahradiť dodávateľovi plynu vzniknutú škodu.

79. Ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d/ ZoE a § 82 ods. 2 ZoE, upravujú osobitný prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu a sú špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 420 OZ, upravujúcemu všeobecnú zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. Predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d/, v spojení s ustanovením § 82 ods. 2 ZoE, sú 1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody a 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti odberateľa, keď rozhodujúce v zmysle tohto ustanovenia je to, že odberateľ odoberá zemný plyn meradlom, na ktorom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktorým protiprávnym konaním odberateľa skutočne vznikla škoda buď dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, prevádzkovateľovi distribučnej siete, alebo prevádzkovateľovi zásobníka. V danom prípade nároku na náhradu škody preto nie je potrebné zisťovať zavinenie, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu, avšak musia byť preukázané všetky ostatné zložky zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu, t. j. 1. protiprávny úkon spočívajúci v odoberaní plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, 2. vznik skutočnej škody na strane jednej z oprávnených osôb (dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej siete a prevádzkovateľ distribučnej siete, alebo prevádzkovateľ zásobníka) a 3. existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom a vznikom tejto škody.

80. Žalobca do spisu založil znalecký posudok č. 151/PL-2014 znalca Ing. Petra Leška, podľa ktorého na plynomeri v odbornom mieste, kde je na odber plynu prihlásený žalovaný, došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plomby). Žalobca tým preukazoval, že k odberu zemného plynu na odbernom mieste, kde je prihlásený na odber plynu žalovaný, došlo meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom takýto odber sa v zmysle citovaného § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike považuje za neoprávnený odber zemného plynu. Odvolacia námietka žalovaného o predmete konania neobstojí i keď si žalobca uplatňoval svoj nárok na základe vyhotovenej faktúry, ktorej správnosť bola spochybnená a dôvodne. Žiadne z ustanovení zákona však nezabavuje žalobcu, ktorý si v konaní uplatnil nárok na náhradu škody, že má povinnosť preukázať, že mu škoda v dôsledku protiprávneho úkonu žalovaného vznikla.

81. V súvislosti s argumentom žalovaného v odvolaní, pokiaľ ide o vykonanie a hodnotenie dôkazu - znaleckého posudku, z ktorého súd vychádzal (pri základe nároku) a ktorý dôkaz žalovaný namietal už v konaní pred súdom I. inštancie aj v rámci odvolania, odvolací súd uvádza nasledovné:

82. Z odôvodnenia rozsudku súdu I. inštancie, ktorý žalobe v plnom rozsahu vyhovel vyplýva, že ku skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, dospel na základe dokazovania. Predovšetkým sa pravidlá hodnotenia dôkazov spravujú teóriou voľného hodnotenia dôkazov, teda aj znalecký posudok súd hodnotí voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z hľadiska jeho vnútornej logiky. Súd hodnotí znalecký posudok komplexne, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadovážovania podkladov pre znalca, priebehu znaleckého skúmania, vierohodnosti teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť použitých metód a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Súd nemôže nekriticky preberať závery znaleckého posudku, nevšimáť si vecnú správnosť znaleckého posudku a slepo dôverovať záverom znalca, pretože by to bolo popretím zásady voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť tento dôkaz podľa jeho vnútorného presvedčenia a privilegovalo znalecký posudok, prenášalo zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca, čo je z ústavného hľadiska neakceptovateľné.

83. Súd pri hodnotení znaleckého posudku skúma jednak osobu znalca (či je zapísaný v zozname znalcov a to v príslušnom odbore) a ďalej skúma posudok z hľadiska materiálneho a formálneho. Z formálneho hľadiska súd skúma, či posudok spĺňa požiadavky podľa § 17 ZoZ. Z materiálneho hľadiska súd skúma obsah znaleckého posudku a obsah záveru znaleckého posudku. Pokiaľ ide o obsah znaleckého posudku, rozhodujúce je, či posudok obsahuje logickú analýzu skutočností, z ktorých znalec vychádzal, ktoré zistil z vlastného vyšetrovania a rozboru relevantných skutočností, či analyzoval všetky skutočnosti, ktoré mali byť hodnotené, alebo vybral len tie, ktoré podporujú jeho závery, tiež či nález obsahuje špecifikáciu metódy, ktorú znalec pri spracovaní posudku použil. Pokiaľ ide o obsah záveru

znaleckého posudku, súd hodnotí, či záver je logickým a prirodzeným vyústením rozboru skúmaného materiálu, prípadne javov a skutočností, ku ktorým znalec prihladal.

V danom prípade zadávateľ posudku - žalobca, požiadal ním vybraného znalca o spracovanie znaleckej úlohy vymedzenej žalobcom ako - potvrdenie neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike.

84. Súd I. inštancie uviedol, že nemal dôvod pribrať do konania kontrolného znalca a nepovažoval to ani za hospodárne a účelné. Znalec bol vypočutý aj v iných konaniach /so zhodným predmetom sporu a základom náhrady škody, v ktorých boli zhodní zástupcovia prítomní pri výsluchoch znalca - napr. konanie 16C 455/15, 16C 418/15/ a potvrdil, že tým, že je plomba poškodená, signalizuje, že bola vyťahovaná z krytu číselníka meradla. Uviedol, že posudok nevykazuje žiadne vady, pre ktoré by ho nebolo možno považovať za hodnoverný dôkaz. Znalec vysvetlil odborný zásah do meradla, ktorý mal za následok skutočnosť, že s meradlom bolo možné manipulovať. Tento posudok nebol relevantným spôsobom vyvrátený a spochybnený - skutočnosť, že znalec nebol pri demontáži meradla, nie je rozhodujúca.

85. Znalecký posudok spochybnený bol a súd I. inštancie nedal odpovede a nevysporiadal sa s argumentáciu žalovaného, prečo znalecký posudok a výsluch znalca Ing. Petra Lešku považuje za postačujúci a hodnoverný. Z takto vykonaného znaleckého dokazovania a znaleckého posudku totiž nie je možné jednoznačne nad všetky pochybnosti ustáliť, kedy konkrétne došlo k poškodeniu plomby daného meradla, t. j. k odstráneniu jeho zaisťovacieho prvku, či k tomuto poškodeniu došlo v priebehu odberu plynu žalovaným, či pri jeho presune od žalovaného k znalcovi, alebo pri výkone samotnej znaleckej činnosti. Rovnako súd I. inštancie nedal odpoveď na argumentáciu žalovaného v tom, že náhradu škody na množstve plynu je možné priznať nie len keď je poškodené zabezpečenie meradla, ale aj preukázaný zásah do meradla.

86. Od začiatku, ako si žalobca vyčíslil náhradu škody na základe typového diagramu, bol tento výpočet zo strany žalovaného spochybnovaný, predovšetkým tým, že podľa typového diagramu bolo množstvo plynu v tomto prípade určené na 2.078 m³. Priemer spotrieb za dve predchádzajúce obdobia, ktoré má k dispozícii je však 1.120 m³, z ktorého dôvodu žalovaný spochybnil správnosť výpočtu škody a jeho správnosť. K uvedeným námietkam súd I. inštancie uviedol, že škoda v zmysle citovanej vyhlášky nie je a objektívne nemôže byť zhodná s priemernou spotrebou, resp. sumou vyčíslenou v opravnej faktúre. Ak dôjde k poškodeniu zabezpečenia meradla a tým i možnosti „stáčania“ počítadla na meradle, nie je možné vylúčiť, že boli za takého stavu používané i iné spotrebiče, bežne a denne v domácnosti nepoužívané, prípadne i s väčším odberom zemného plynu. Pri poškodení zabezpečenia meradla nie je potom možné vyčísliť skutočnú a reálnu spotrebu plynu a práve za tým účelom na taký výpočet slúži uvedená vyhláška. Z odôvodnenia súdu I. inštancie žalovaného spochybnujúceho výpočet škody a jeho správnosť opäť nevyjadril, prečo výšku náhrady škody považuje za správnu (ako k tomuto záveru prišiel), ktorú je možné žalobcovi priznať.

87. Súd I. inštancie vychádza z toho, že ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného, s čím už v zmysle ustálenej judikatúry za predpokladu neoprávneného odberu plynu podľa ust. § 82 ods. písm. d) zák. o energetike, kde zavinenie nie je potrebné preukazovať, sa odvolací súd stotožňuje, avšak napriek uvedenému sa súd nevysporiadal s námietkami žalovaného dostatočne, resp. vôbec.

88. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

89. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zruší, len ak a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd I. inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť

dokazovanie odvolacím súdom, alebo d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

90. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdny musí pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.2.2006, sp. zn. I. ÚS 154/2005). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis v. Grécko, z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie RuizTorija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994, Kraska v. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, seria A č. 254-B, s. 49).

91. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP (odňatie možnosti konať pred súdom).

92. Odvolací súd poukazuje aj na nesprávne rozhodnutie v časti náhrady trov konania. Akým spôsobom súd I. inštancie dospel k čiastočnému úspechu žalobcu nie je z odôvodnenia rozhodnutia zrejmé, avšak pokiaľ ide o priznaný nárok žalobcovi mal postupovať v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a v časti, kde prišlo k zastaveniu konania podľa ust. § 146 ods. 1 CSP a posudzovať dôvod späťvzatia žaloby. V prípade ak sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa je dôvodné postupovať v zmysle ust. § 257 CSP. Odôvodnenie súdu I. inštancie v tejto časti je zmätočné, nakoľko posudzuje správanie žalovaného a zároveň poukazuje aj na úkony žalobcu, ktorých účelnosť by mal skúmať až v prípade priznaných trov konania.

93. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu I. inštancie s poukazom na námietky odvolateľa dospel k záveru, že rozsudok je nevykonateľný a nedostatočne zdôvodnený, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno jednoznačne vyvodiť, z čoho súd vychádzal keď priznal žalobcovi ním požadovanú náhradu škody, preto odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a) a b) v napadnutej časti vo veci samej a v časti náhrady trov konania zrušil a vrátil súdu I. inštancie.

94. Úlohou súdu I. inštancie bude odstrániť vadu žaloby, a následne opätovne posúdiť nárok žalobcu z hľadiska ustanovení o náhrade škody podľa OZ a osobitných predpisov, na základe ktorých si žalobca nárok uplatnil. Opätovne posúdi znalecký posudok z už vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, vysporiada sa s námietkami žalovaného, v prípade návrhov doplní dokazovanie v potrebnom rozsahu a výsledky celého konania zhodnotí a až potom o veci rozhodne, pričom je potrebné náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu a nové rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodniť.

95. V novom rozhodnutí rozhodne súd I. inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

96. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).